

FC Lewenborg E3 wint klinkklaar in horror-scenario

Helpman E5 - FC Lewenborg E3: 1-4 (rust 1-2)

19 november 2011

GRONINGEN - Bij het rinkelen van de wekker is er al gauw dat vreemde gevoel. Bij het openschuiven van de gordijnen wordt dat nog versterkt. De belangrijke wedstrijd van E3 is aangebroken, en buiten hangt een dichte mist.

FC Lewenborg E3 speelt uit tegen medekoploper Helpman E5 dat een gelijk aantal punten heeft, met één wedstrijd meer gespeeld. Een 'sleutelwedstrijd' dus, zoals dat zo mooi heet in het jargon. Het decor bestaat uit een licht hellende grasmat op de Esserberg, en verder is het grauw. Diep grauw. De doffe dichte mist zorgt voor een merkwaardige sfeer. Horrorliefhebbers houden ervan, maar zo'n belangrijke wedstrijd vraagt om wat anders. Maar hoe de zon zijn best ook doet, doorbreken lukt niet.

Dat lukt ook Helpman niet. Deze fysiek sterke(re) tegenstander drukt E3 stevig de verdediging in dat een paar keer goed wegkomt: een via de lat afschampend schot, een bal rakelings naast of via een lichaam net tot corner verwerkt.

Duimbreed

Voetbal is nauwelijks mogelijk in een wedstrijd waarin elk duel een veldslag lijkt. Ondanks de druk geeft E3 geen duimbreed toe. Omdat Helpman dat ook niet doet raast het spel alle kanten op. Het tempo is hoog, evenals de balsnelheid. Het team dat toch aan voetballen toekomt ziet direct voordeel. Zo komt het dat E3 na twee scherpe uitvallen op een 2-1 voorsprong staat op het moment dat het rustsignaal klinkt.

Het is een spannende wedstrijd waarover zowel letterlijk als figuurlijk een vlag mist blijft hangen. Dat ligt overigens niet aan de ouders aan de kant. Strak geschoren vaders met de haren fris gekamd, moeders zichtbaar hun best gedaan tijdens de make-up ronde. Het contrast zit 'em in de spelers die eruit zien zoals een speler eruit hoort te zien bij een dergelijke wedstrijd. Scheef getrokken tenues, modderspatten in het gezicht en ruwe schaafwonden.

Tandje bij schakelen

De tweede helft besluit E3 niet bij de pakken neer te zitten. Het toont veerkracht en schakelt fysiek een tandje bij. Hier is een compliment op zijn plaats. In voorgaande wedstrijden gaf het zich wat vechtlust betreft wel eens gewonnen, maar richt zich nu op het juiste moment op.

Zo staan er twee gelijkwaardige teams op het veld. Wie nu over voetballende meerwaarde beschikt zal gaan winnen. En dat blijkt E3 te zijn. Langzaam tekent zich het spel af waar het goed in is: met overzicht elkaar vinden via snelle combinaties, de juiste pass op het goede moment. Uitstekende timing.

Opmerkelijk is de scheidsrechter die als enige nog last lijkt te hebben van de omstandigheden. Bij hem spookt het door in bijna elk duel een overtreding te zien, en hierbij -heel loyaal- de thuisclub het voordeel te geven. Maar E3 is er ondanks enkele kleine incidenten niet van onder de indruk, en sluit de wedstrijd af met een klinkklare overwinning.

Het lijkt wel een bedacht scenario, maar het is echt waar. Op het moment dat E3 de Esserberg afrijdt om naar huis te gaan, is de mist opgelost door een fel schijnende herfstzon. Het is een mooie voetbalochtend.

Albert-Jan Garama
(vader van Koen G.)